

SERFŐZŐ SIMON

CSAK HALLGAT

Leintettem magam,
még gyerek vagy,

hátdon tojásbéj
otthoni házból,
eltévedve e földről
lelépnél, hogy
elmennél másfelé,

zöld folyam, az idő jeltelen
elvinne, kidöntött fatörzset,
ki lehetne zavarni
magadból, hogy majd légyzúgás
hallatszana csak a mellkasból,

most kikapcsolva
a világból, süket
telefont: hívhat
akár halott is a
rög alól, szó nincs
a szájban, annyi se,
hogy felkiálthass,

hiába szólítgatom magam,
nem válaszol, csak hallgat.

ITT A HELYEM

Minek bántom én azt,
akihez tartozom, becézni
kéne, s nem támadni
rá baltát is megfojtó
kézzel,

minek állok én itt napárammal
feltöltekezve, ő ellene,

a föld színéről
lesöpörne a szél ha
nem lenne velem,
ez az ő ágya, itt a
helyem.